



W Ewangelii według św. Łukasza 10, 25-37 Jezus opowiada jedną z najbardziej znanych i wymagających przypowieści w całym Piśmie Świętym: przypowieść o Dobrym Samarytaninie. Ten krótki, lecz głęboki tekst zawiera przesłanie, które przetrwało wieki, wzywając nas do przemyślenia naszych priorytetów, burzenia barier i niesienia miłości Boga wszystkim ludziom, bez wyjątków.

W tym artykule przyjrzymy się kontekstowi, bogactwu teologicznemu oraz, co najważniejsze, praktycznym zastosowaniom tej przypowieści w naszym codziennym życiu. Choć została opowiedziana ponad dwa tysiące lat temu, jej przesłanie pozostaje rewolucyjne w świecie naznaczonym obojętnością i podziałami.

Kontekst przypowieści

Historia zaczyna się od uczonego w Prawie, który, chcąc wystawić Jezusa na próbę, pyta: „*Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?*” (Łk 10, 25). Jezus, zamiast udzielić bezpośredniej odpowiedzi, zadaje pytanie: „*Co jest napisane w Prawie?*” Uczony odpowiada poprawnie, cytując przykazanie miłości Boga i bliźniego. Jednak chcąc się usprawiedliwić, dodaje kluczowe pytanie: „*A kto jest moim bliźnim?*”

W odpowiedzi na to pytanie Jezus opowiada przypowieść, podważając wykluczające koncepcje tego, kto zasługuje na naszą miłość i współczucie.

Historia: miłość w działaniu

Jezus opowiada o człowieku, który schodził z Jerozolimy do Jerycha i został napadnięty przez złoczyńców, którzy pozostawili go półżywego. Trzy osoby przechodzą tą drogą: kapłan, lewita i Samarytanin. Pierwsz dwaj, reprezentujący oficjalną religię żydowską, widzą ranne go człowieka, lecz przechodzą obok. Samarytanin, uważany za heretyka i wroga ludu żydowskiego, zatrzymuje się, pomaga mu, a nawet zabiera go do gospody i opłaca jego opiekę.

Na końcu przypowieści Jezus zadaje pytanie: „*Któryż z tych trzech okazał się bliźnim tego, który wpadł w ręce złoczyńców?*” Uczony w Prawie odpowiada poprawnie: „*Ten, który mu okazał miłosierdzie.*” Jezus mówi: „*Idź, i ty czyn podobnie.*” (Łk 10, 37).

Znaczenie teologiczne

Przypowieść o Dobrym Samarytaninie to nie tylko prosta lekcja dobroci. Jest to wyzwanie dla



naszych kulturowych, religijnych i społecznych kategorii, które często wykorzystujemy, aby decydować, kto zasługuje na naszą miłość.

1. **Miłość jako istota Prawa**

Jezus stawia miłość do bliźniego w centrum życia chrześcijańskiego. W tej przypowieści bliźnim nie jest osoba zdefiniowana przez bliskość etniczną, narodową czy religijną, ale przez potrzebę i współczucie. To przesłanie jest zgodne z nauką Ewangelii, w której Jezus przełamuje bariery między Żydami, Samarytanami, Rzymianami i poganami.

2. **Prawdziwe miłosierdzie**

Samarytanin nie ogranicza się do współczucia, lecz działa. Jego miłość nie jest abstrakcyjna, lecz konkretna, ofiarna i namacalna. Zatrzymuje się, poświęca swój czas, pieniądze i wysiłek, aby zatroszczyć się o nieznajomego. To odzwierciedla miłość Boga, który nie ogranicza się do słów, lecz wciela się w Chrystusa i objawia na Krzyżu.

3. **Wezwanie do uniwersalizmu**

Samarytanin reprezentuje etykę Królestwa Bożego, która przekracza ludzkie granice. Wzywa nas, abyśmy patrzyli poza podziały polityczne, rasowe, społeczne czy religijne i traktowali każdego człowieka jak brata lub siostrę w Chrystusie.

Praktyczne zastosowanie: być dziś Dobrym Samarytaninem

Przypowieść o Dobrym Samarytaninie nie jest tylko historią do podziwiania, lecz nakazem do realizacji. W świecie naznaczonym podziałami, obojętnością i egoizmem nauczanie Jezusa jest bardziej aktualne niż kiedykolwiek.

1. **Burzenie barier i uprzedzeń**

Jezus zachęca nas do zbadania naszych własnych uprzedzeń. Kim są „inni” w naszym życiu? Mogą to być osoby myślące inaczej, należące do innej religii lub wykluczone ze społeczeństwa. Chrześcijańska miłość nie zna granic, ponieważ odzwierciedla nieskończoną miłość Boga.

2. **Miłość praktyczna, nie tylko emocjonalna**

Miłość to nie tylko uczucie, lecz decyzja przekładająca się na konkretne działania. Może to oznaczać:

- Poświęcenie czasu, aby pomóc sąsiadowi w potrzebie.



- Wysłuchanie kogoś w kryzysie bez osądzania.
- Wsparcie finansowe na rzecz najbardziej potrzebujących.

3. Zaangażowanie na rzecz sprawiedliwości społecznej

Bycie Dobrym Samarytaninem to nie tylko reagowanie w sytuacjach kryzysowych, ale również praca na rzecz zmiany struktur generujących cierpienie. To oznacza obronę praw marginalizowanych, walkę z ubóstwem i promowanie godności ludzkiej.

4. Życie miłością na co dzień

Czasami nasze „Jerycho” to miejsca, w których żyjemy lub pracujemy. Miłość do bliźniego może oznaczać cierpliwość wobec trudnego współpracownika, pojednanie z członkiem rodziny czy zwykłą uwagę wobec osób często ignorowanych.

Dobry Samarytanin we współczesnym kontekście

W zglobalizowanym świecie przypowieść nabiera nowego znaczenia. „Ranni na drodze” to migranci uciekający przed wojną, ofiary skrajnego ubóstwa czy osoby zmagające się z samotnością i rozpaczą. Jezus wzywa nas, abyśmy byli współczesnymi Samarytanami, wykorzystując nasze sieci społecznościowe, zasoby i głos, by promować dobro wspólne.

Podobnie papież Franciszek w swojej encyklice *Fratelli Tutti* przypomina, że ta przypowieść jest wzorem budowania kultury spotkania: „Dobry Samarytanin pokazuje, że bliźnim jest każdy potrzebujący, niezależnie od jego pochodzenia czy sytuacji.”

Zaproszenie do działania

Przypowieść o Dobrym Samarytaninie to nie tylko nauka do wysłuchania, ale nakaz do realizacji. Jako uczniowie Chrystusa jesteśmy powołani, aby być światłem w ciemności, wyciągając ręce Mistrza do cierpiących.

Dziś bardziej niż kiedykolwiek możemy zadać sobie pytanie: Kto potrzebuje mojego współczucia? Gdzie są ranni na mojej drodze? I przede wszystkim: Jak mogę żyć radykalną miłością Boga w moim codziennym życiu?

Niech ta historia zainspiruje nas do życia jak prawdziwi uczniowie, burząc bariery i budując bardziej sprawiedliwy i solidarny świat. **Idź i czyń podobnie!**